

[Handelsministeren.]

nævner disse love, hvoraf nogle er vedtaget i tidligere regeringers tid, fordi de for så vidt fører en ubemærket tilværelse. De udnyttes pænt og flinkt, og der har ikke været vanskeligheder med dem, så de kommer sjældent frem under debatter, der jo mest drejer sig om andre støtteordninger.

Vi har hele egnsudviklingslovkomplekset, som jeg ikke her skal gå i enkeltheder med, men det omfatter adskillige støttemuligheder. Vi har en anden støttemulighed, der også sjældent tales om her i tinget, nemlig garantier for lån til industrivirksomheder — det hedder den såkaldt mindre industri — hvis dette findes påkrævet for at bistå ved virksomhedernes omstilling til ændrede markedforhold eller for at muliggøre iværksættelse, udvidelse eller rationalisering af samfundsnyttig produktion — hvad dette så måtte være — navnlig hvor der hertil er knyttet en særlig risiko. Det er en lov fra 1967. Vi har hele loven om Danmarks erhvervsfond, hvorefter der til produktivitet fremmende foranstaltninger arbejdes med 3,75 mill. kr. om året og til eksportfremmende foranstaltninger med 11,5 mill. kr. Og for nu at tage et stort tal, så har vi garantirammen på de 8,5 milliarder kr., men det skal nok ikke tælles med her. Endelig har vi loven om teknologiske institutter, i henhold til hvilken det øjeblikkelige driftstilskud er 48-49 mill. kr. og tilskuddet til konsulentvirksomhed 8,6 mill. kr.

Jeg har nævnt dette, fordi en række af ordførerne har været inde på emnet og sjældent i og for sig har lejlighed til at høre en samlet opridsning af, hvad der i grunden er af serviceordninger inden for byerhvervene.

Så sagde hr. Poul Dam som ordfører for forespørgerne, at det var et spørgsmål, om ikke meget lå ugjort, og jeg forstod det sådan, at der her sigtedes til, at der var noget, der simpelt hen ikke var penge til at gøre. Jeg må besvare det med et nej. Der er ikke meget, der lades ugjort, men det skulle være en mærkelig bevilling, der ikke efterlader noget lige på kanten, hvor man gerne ville gå lidt længere, og jeg skal da ikke på nogen måde sige, at jeg ikke gerne ville have lidt flere penge, men det er

bestemt ikke mange opgaver, der fortjener at få støtte, som ikke kan få det gennem de her nævnte mange støtteordninger.

Hr. Poul Dam var inde på en række betragtninger, som jeg skal holde mig fra at kommentere, om besparelser og ressourcer både kapitalmæssigt og arbejdsstyrkemæssigt inden for forsvaret og forskellige andre områder, men han kom også ind på perspektivplanlægningen, og som jeg allerede har sagt, ser jeg meget gerne til sin tid en debat om ressourcefordelingen mellem det offentlige og erhvervslivet. Jeg tror, debatten vil blive nok så frugtbar, når den sker på basis af det meget fyldige materiale, som vil indgå i perspektivplanlægningen.

Hr. Poul Dam var også inde på, at når pengene var tabt, så var alt tabt. Jeg er da enig med hr. Poul Dam i, at der samtidig med pengene går andre værdier tabt. Der er et team, der har arbejdet dér. Der går også en vis viden, en know-how inden for området, eller hvad man nu vil kalde det, tabt, som i mange tilfælde ikke burde gå tabt. Men jeg må sige til hr. Poul Dam, at dette opfanges antagelig bedst af en vurdering inden for rammerne af det private initiativ, jeg har omtalt, og som jeg gerne ser gjort meget større, fordi der dér sidder forretningskyndige folk. Jeg vil stadig væk udtrykke angst for, at man, når man skal skønne over, hvorvidt der er et sådant residuum at opsamle, som det vil være værdifuldt at bevare, kommer til at holde armen for ømt omkring virksomheden og siger: lad den hellere bestå, også i tilfælde, hvor den faktisk ikke burde videreføres. Hvordan skal man nemlig vurdere rentabiliteten af en allerede noget nedbrudt virksomhed? Det er en af de allervanskeligste ting at beskæftige sig med.

Hr. Poul Dam beskæftigede sig med aktieselskabsloven. Jeg er enig, og det er kun tidnød, der hidtil har forhindret mig i at komme med de to adviserede afsnit om regnskab og revision. Jeg er som hr. Poul Dam både for selskabernes egen skyld, for samfundets skyld og for de ansattes skyld tilhænger af, at der skal være en betydelig større åbenhed i regnskaberne, således at man virkelig kan se noget af disse regnskaber. I samme åndedrag kan jeg tilslutte mig, at der er et aldeles overflødig hjemme-